

כ. שבת- 16:00

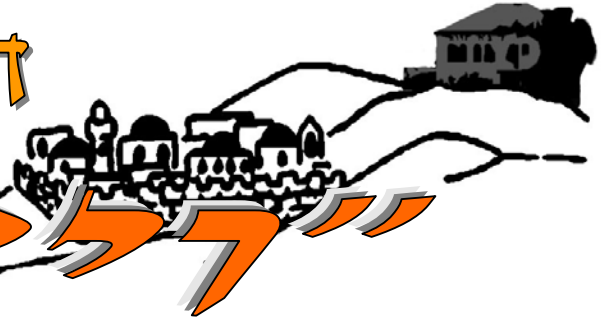
צ. שבת- 17:14

י-ם

דפי אורות

מנין יושבים ואומרים

ל"ב

מאמר פותח

רה"י הרב דני איזק

הישראלית היא כולה קדושה וטהורה ויחד עם זה ומתוך זה צריכה האומה אנשים בעלי כוחות מעשיים העוסקים בישוּבו של עולם במסורות אלוקות ואינם משלימים עם העוולות שבהם מורגל העולם כל כך. האנשים הללו צריכים להיות בעלי יוזמה לא "תמימים" במובן השלילי של המילה, בצורה זו מתגלה שמו של ה' בכל מציאות החיים מהחלק העליון לחלק החומרי הנמוך יותר.

אדם החי בתפיסת חיים כזו יודע שכל ההשתדלות שלו וכל המאמצים שהוא משקיע, הכל בעצם נחשב כמעשה שהקב"ה עושה על ידו וממילא הוא מחובר לה', אפילו בעסקי הממון שלו. וכך יעקב אומר כשיוצא אל חרן "אם יהיה אלוקים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנוכי הולך ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלוקים", לכך מרגיש יעקב כל הזמן שהקב"ה הוא הנותן לו לחם לאכול על אף שכבר ראינו את המאמצים העילאים של יעקב. על הפסוק "והנה מלאכי אלוקים עולים ויורדים בו" מצינו במדרש רבה שיוורדים בו היינו ביעקב עצמו, מעלים ומורידים בו, דהיינו פעמים רואים אותו למעלה ופעמים למטה, עולים למעלה ורואים איקונין שלו כשיוורדים למטה ומוצאים אותו ישן, משל למלך שהיה יושב ודן עולים לבסילקי ומוצאים אותו דן

ויוצאים בפרווד (מגרש העיר) ומוצאים אותו ישן. זאת אומרת שאפילו המלאכים אינם מסוגלים להבין כיצד ניתן לחבר באדם אחד שני כוחות שנראים להם כמנוגדים, מצד אחד זיו איקונין שלו נמצא מתחת כסא הכבוד, דהיינו קדושה עליונה, ומאיך הם רואים אותו ישן דהיינו מחובר לחיים חמריים ואנושים רגילים כביכול. אך האמת שאדרבא זוהי מעלתו של יעקב המחבר עליונים ותחתונים שמים וארץ ואין ביניהם ניתוק, ובאמת זוהי המגמה האלוקית בבריאת העולם. אצל יעקב אבינו התחברו כל הכוחות באישיות אחת אבל אצלנו יש חילוקי כוחות ונטיות נפשיות בין אלה יושבי האוהלים לבין אנשי המעשים, אך צריכים למצוא חיבור והשלמה בין כל הכוחות באומה ועל ידי כך יתגדל שמו של הקב"ה בעולמנו בשלמות.

יעקב שהוא איש רוח "איש תם יושב אוהלים" נדרש בפרשתנו לצאת מביטו וממקום גידולו וללכת אל חרן ושם הוא מתנסה במבחנים מעשיים קשים מאוד שלכאורה לא מתאימים לאישיות עדינה היוצאת זה עתה מבית המדרש של שם ועבר. כבר בתחילת דרכו לחרן רודף אחריו אליפז בן עשו כדי להרגו ולבסוף לוקח מיעקב את כל מה שבידו ולכן כשהוא מגיע לבית לבן אין בידו לתת לרחל וללבן מאומה. לפי חז"ל יעקב משכנע את אליפז שלא יהרגו אולם אליפז שואל מה יהיה עם ציווי אביו, ויעקב עונה לו שיטול את נכסיו והעיני חשוב כמת.

יעקב מגיע לחרן ורואה באר בשדה ושם שלשה עדרי צאן רובצים ומחכים עד שיגללו את האבן מעל הבאר, הוא אינו יכול לסבול את הבטלנות וההתרשלות הזו של רועים והאיש התם הזה גולל לבדו את האבן.

יעקב מגיע אל לבן הרמאי והוא מתחייב לעבוד שבע שנים "ברחל בתך הקטנה" ואריכות הלשון היא כדי למנוע אפשרות של רמאות. אמנם לבסוף לבן מרמה אותו אך הוא מצליח בכך רק בגלל צדקותה של רחל שהרי יעקב מסר לה סימנין מזהים שהוא יוכל להכיר אותה, וכשראתה רחל שמכניסים את לאה אמרה עכשיו תכלם אחותי עמדה ומסרה לה אותם סימנים.

יעקב עובד אצל לבן עשרים שנה בתנאים מחפירים כשלבן כל הזמן מחליף את משכרותו כדי שלא יצטרך לשלם לו, ויעקב מעיד על עצמו ש"רחליך ועזיך לא שכלו ואלי צאנך לא אכלתי, טרפה לא הבאתי אליך אנוכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה, הייתי ביום אכלני חורב וקרח כלילה ותדד שנתי מעיני".

כשנתאר לעצמנו אדם עדין כיעקב שנצרך לעבוד בתנאים קשים כל כך ודאי נחשוב שהוא ישבר, אך מצינו ההפך. יעקב מתאמץ יותר ממה שמחויב והוא מלמד אותנו מוסריות מהי, ואפילו במקום רמאים ושקרנים.

באותם שנים יעקב מציג מקלות לצאן כדי שילדו עקודים נקודים וטלאים.

למדנו שיעקב "התמים" והעדין כשיש צורך הוא מגייס את ערמתו ופיקחותו בהתמודדות עם רשעים ורמאים, וכשהוא רואה עוולות מוסריות הוא מתגייס בעצמו לתקן את הקלקולים. מכל הקורה ליעקב נלמד אנו כיצד עם ישראל צריך לנהוג, שהרי אנחנו נקראים על שמו של יעקב, "בני ישראל". האומה

"האומה הישראלית היא כולה קדושה וטהורה ויחד עם זה ומתוך זה צריכה האומה אנשים בעלי כוחות מעשיים העוסקים בישוּבו של עולם"

פתחון פה

דברי תורה מתלמידי הישיבה

מעלת ארץ ישראל

משה מרדכי

נמחלים לו עוונותיו וזה דווקא במי שגר בארץ כדי לקיים את מצוות ישוב הארץ כי אהבתו לארץ ישראל היא זאת שגורמת לו לחזור בתשובה כי הוא מבין את קדושתה ומעלתה של ארץ ישראל אבל מי שלא מבין זאת- זכות ארץ ישראל לא תגרום לו שיחזור בתשובה. ובמדרש כתוב "וישב יעקב"- מלמד שכל אותן שנים שהיה בחוץ לארץ לא היתה חשובה ישיבה. כי ישיבה בנחת בלי לחשוש ישנה רק בארץ ישראל ולא בחוץ לארץ.

הרב כותב באורות "אי אפשר לאדם מישראל שיהיה מסור ונאמן למחשבותיו הגיונותיו ודמיונותיו, בחוץ לארץ, כתכונת הנאמנות הזאת בארץ ישראל. הופעות הקודש באיזה דרכים שהן, נקיות הן בארץ ישראל לפי הערך, ובחוץ לארץ מעורבות הן בסיגים וקליפות מרובים. אמנם לפי גודל התשוקה והקישור של האדם לארץ ישראל, הרי רעיונותיו מזדככים מיסוד אוירא דא"י החופף על כל מי שמצפה לראותה." שמחו את ירושלים וגילו בה כל אוהביה!" הרב כותב על אותו יסוד שהפני יהושוע כתב עליו שמחשבותיו של האדם תלויות תלויות בתשוקתו ואהבתו לארץ ישראל והיא זאת שגורמת לזיכרון רעיונותיו ומחשבותיו.

יהי רצון שנזכה להבין את מעלת ארץ ישראל ושקדושתה של ארץ ישראל תשפיע עלינו ונזכה לחזור בתשובה שלימה ולראות בבנין בית המקדש במהרה בימינו. אמן.

יעקב הולך במצוות אימו ואביו לחרן ובדרך עוצר להתפלל במקום שבו התפללו אבותיו, בהר המוריה. שם נגלה אליו ה' ומבטיח לו את הארץ ואת ריבוי זרעו וגם מבטיח לו "והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך". אם כן קשה איך יעקב למחרת בבוקר נודר "אם יהיה אלוקים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלוקים" הרי רק אמש ה' הבטיח לו שישמרנו בכל אשר ילך.

הכלי יקר מתרץ שחס ושלום שיעקב היה מסופק בהבטחת ה' אלא רק ביקש על כך שישמור את נפשו מן החטא. ומכך שאמר "ושבתי בשלום אל בית אבי" אפשר ללמוד שבקשתו היתה רק על זמן שהייתו בחוץ לארץ כי בארץ אינו צריך שמירה כי ה' איתו כמו שנאמר "ארץ אשר תמיד עיני ה' אלוקיך בה".

וצריך להבין מה מיוחד בארץ ישראל שלא צריך בה את השמירה מן החטא כמו חוץ לארץ הרי ראינו שהיו רבים שגרו בארץ וחטאו ולא חזרו בתשובה והרי נחרב הבית וגלו ישראל מארצם למרות שהיו בארץ ישראל. במסכת כתובות דף קיא ע"א הגמרא אומרת אמר רבי אלעזר כל הדר בארץ ישראל שרוי בלא עוון שנאמר "ובל יאמר שכן חליתי העם היושב בה נשוא עון". הפני יהושוע על הגמרא מסביר שאפילו אם אדם חוטא ואפילו במזיד גורמת לו זכות הארץ שלא ישן ועבירה בידו כי מיד לאחר שחטא מוצא שהוא נמצא במקום קדוש, ארץ ישראל, ומתחרט על העבירות שעשה וחוזר בתשובה ואז

מתוך הפרשה

יוחאי וז'ונסקי

ויהבין תחות לישנה ומקימין ליה בכותלא וממלל עמהון ואילין הינון דהוה גחין להון אבוהא..."

פירוש:תרפים-היו לוקחים אדם בכור כורתים ראשו ומולחים אותו במלח ובשמים ומניחים אותו על הקיר ושמים מתחת לשונו את שם רוח הטומאה כתוב על זהב והוא מדבר איתם ומספר להם עתידות.

רחל לא חשבה שלבן יחדול מעבודת האלילים שבה האמין אלא לקחה לו את התרפים כדי שלא ישאל בהם ויגלו לו שיעקב ברח.

בפרשתנו נאמר (בראשית ל"א י"ט) "ולבן הלך לגזוז את צאנו ותגנוב רחל את התרפים אשר לאביה"

אומר רש"י: ותגנוב את התרפים להפריש את אביה מעבודת אלילים נתכוונה, נשאלת השאלה והרי לבן היה עובד עבודה זרה מובהק כל ימיו ואם רחל תגנוב מאליליו של לבן זה מה שיגרום לו לעזוב אמונתו?

מתרגם יונתן בן עוזיאל: "וגניבת רחל ית צלמניא דהוון נכסין גברא בוכרא וחזמין רישה ומלחין לה במלחא ובוסמנין וכתבין קוסמין בציצא דדהבא

"כשלומדים תורה לשמה עושים חסד עם כנסת ישראל, הא כיצד? התורה כולה מלאה היא רוח ישראל, כל יחיד העוסק בתורה מגלה כח חדש בנשמת ישראל, ונמצא שעל ידו היא הולכת ומתגלה" (אורות התורה י"ד)

מה אברך

דבר תורה מאברכי הישיבה

"סגולה להצלחה..."

שכיום כיוון שהמציאות הרוחנית כל כך הרוסה, ולמרות שהשכינה ב"תהליכי חזרה", מי שטוען שקיבל נבואה הוא ככול

הנראה משוגע, אך למרות זאת אין בכך בכדי לשנות את ההגדרות. גם כאשר הטלוויזיה ללא קליטה אין היא משנה את "שמה".

אין זה פלא מדוע אפוא אנו, בקרב העמים, כעדות לאלוהים חיים משמשים.

ממילא ברור לכל, שכדי לתחזק מעלה שכזאת, צריך גם "מערכת" שתברר איך אכן צריך לחיות.

המצוות, אם נצמצם בשתי שורות, נועדו בכדי שנבנה את ה"כלי" שיוכל לקלוט.

למותר לציין ששום דבר לא מתחיל, אם האדם גם ב"דרך ארץ" לא רגיל, אך אם האדם בנה את אישיותו ועמד במלוא שיעור קומתו אז הרי הוא מסוגל לקלוט את נבואתו⁶. אלא שהנבואה, ע"פ התפיסה שלנו, היא איננה דבר שמתחיל מאיתנו, ולכן רק אם אכן ירצה בכך האל, האדם נבואה יקבל.

כן, אולי זה לא מה שהיינו רגילים לחשוב, שלהיות עם סגולה אומר להיות בהכל הכי טוב, למרות שודאי בכל מה שקשור למוסר ומידות בזה אכן לא יתכנו אף פשרות.

זה החידוש הישראלי, אשר בכלל העולם הוא אינו אופייני, וגם אם טוענים הם לנביאים שונים⁷, אנו מדברים על מספרים בסדר גודל של מיליונים!!!⁸ וזה שעכשיו קצת הקליטה נדפקה, אין דבר, בעז"ה, זה יסתדר במהרה...

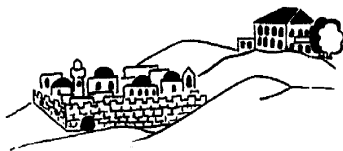
זאבי חבר

בפרשתנו, אנו נפגשים לראשונה עם הופעתה של האומה, עם הופעתה של הסגולה.

מהי אותה "סגולה" שעל לשוננו כה שגורה? מכירים את זה שבתור לאוטובוס או סתם במרפאה, כשכולם דוחפים את כולם, עולה אז התמיהה- "זה עם סגולה"?! ושמא השוודים, לדוג', ראויים יותר לזו ההגדרה שכן הם מתנהגים באופן ממש נפלא? ראשית יש להבין, שהסגולה לא ניתנה לעם ישראל כצ'ופר על התנהגות טובה, אלא מופיעה בו כתכונה. לכן, כך מבאר לנו הרמב"ן, עם אברהם אבינו נפגשנו בלי כל רקע מוקדם.

כשהקב"ה בוחר באברהם ולאחר מכן ביצחק ולבסוף ביעקב, בחירתו אינה דומה לזו "שעומדת במעגל"¹ אלא לבחירה שבכוחה את העולם הוא פעל². כשם שישנם יצורים עם תכונות שונות, וזה לא מעורר אצל אף אחד שום תלונות, כך גם עם ישראל תכונה מיוחדת וייחודית קיבל והיא "הנבואה". כל דת, כאשר נדרשת לענות לשאלת הקשר הלא הגיוני של "בשר ודם" עם האל, מפנה ללא היסוס את האצבע אל עברו של עם ישראל. בשורות הנבואה שעל ידי עם ישראל הופיעו, על העולם כולו השפיעו³. הנבואה היא הביטוי הממשי לקשר האלוהי הפנימי הקיים בכל יהודי ואשר איננו ניתן לשנוי. התפילה שאומרים בכל בוקר- "אלוהי נשמה שנתת בי טהורה היא..." נכונה באותה המידה גם לכופר⁴ הכי גדול וגם לרב הראשי.

"...הנח להם לישראל אם אין נביאים הן בני נביאים הם..."⁵ היכולת לקבל נבואה, בכל יהודי טבועה, אלא

¹ "אני עומדת במעגל ומביטה סביבי..." לחן עממי.

² בדומה כמעט לכל המילים אשר איתם אנו מתארים מושגים אלוהיים ואשר אנו מדברים במשלים ודימויים, גם כאן מושג הבחירה הוא איננו ביחס לסביבה, אלא במשמעות של יצירה. כלומר כשם שנכון לומר שה' יצר ג'ירפה, כך גם נכון לומר שהוא "בחר" בה, כלומר יצר אותה כפי שהיא על כל תכונותיה השונות.

³ ואף משפיעות עד עצם ימנו אנו.

⁴ כמובן שהמדובר כאן בכופר יהודי. "חז"ל מלמדים אותנו שהאמונה של הגוי הכי מאמין היא קטנה מזו של כופרי ישראל, כיוון שהאמונה היא לא רק שאלה של תובנות אלא תוצאה של תכונות אשר מהבורא ניתנות.

⁵ ילקוט שמעוני, במדבר פרק ט'.

⁶ כמובן בהנחה שאכן הדבר היה ראוי מצד הזמן/התקופה.

⁷ מבלי בכלל להתייחס לכך אם הם אכן כלל אמיתיים.

⁸ "...כדתניא הרבה נביאים עמדו להם לישראל כפלים כיוצאי מצרים אלא נבואה שהוצרכה לדורות נכתבה ושלא הוצרכה לא נכתבה..." מגילה יד..

למי שהתבלבל, מתחילים לקרוא מהצד השני...

יציא אות השבת

חשבנו לפתוח ב"עמכם הסליחה..." על כך שלא יצא עלון זה זמן מה אבל בעצם זה לא אשמתנו אחרי הכל הכותבים הראשיים הם תלמידי הישיבה. אם אין כותבים אין עיתון... על כן לא נתנצל! לא נשכח לא נסלח!(עד שכל תלמידי הישיבה יכתבו לפחות פעם אחת או עד שיחזור שיעור ג' מהצבא...)

חוץ מחזרתו המבורכת של העלון הישיבתי היו מספר מאורעות נוספים שדורשים התייחסות מצד המערכת אירועים כגון מסיבת ראש חודש בבית השלום בחברון עיה"ק תובבי"א זול"קה צצילח"י צלי"ש הרמטכ"ל אמן... הביקור היה בבחינת איסוף מודיעין לשיעור ד' בפיקודו של הרב קובי לקראת הפינוי העתידי... ואכן ברגע שפשטה השמועה קפצו החפ"ק הישיבתי לענייני פינויים(זיגי שוורץ ונספחים) למקום האירוע והקימו חמ"ל במקום.. לאחר שהתברר שהשמועה הינה אכן שמועה גרידא החלו לוחמי האידיאה לחזור למפקדת האם להתארגנות מחדש.. לצערנו חלק איבדו את דרכם ולא חזרו.

אירוע נוסף שהתרחש בישיבתנו היה הסמכת תלמידי הישיבה כלוחמי משא"ז מטורפים המערערים את חייהם של פורעי החוק הערבים במחוז ירושלים, מרחב ציון, משטרת שלם, שמואל בן עדיה, הקטע שבין הכיכר לכביש. זה המקום להודות* לשוטר עמית על החבורא שהעביר בענייני נוהל מעצר חשוד, מהו חשוד, מהו מיקרוגל, איך מתפעלים אותו, איך מתנהל מרדף תוך מעבר במספר חצרים ומה צריך להגיד לחוקר אחרי שירות בחף מפשע כדי לא להכנס לכלא.

* מערכת העלון יוצאת מכלל הנחה שהעיתון מגיע לכל יהודי במחוז ירושלים, מרחב ציון, משטרת שלם.

ברוך שובר צ'ורון
הרבה נחת.

החלב
בפנים!

**

מזל טוב לסוסיא* לרגל
אירוסיו עב"ל. הרבה נחת.

איך זה ש...תמיד מי שאמור להיות תורן בדיוק ערב לפני זה התארס

תמיד בליל שבת הולכים למצפה וכשמגיעים סוף סוף למצפה המיוחל אף אחד לא מבין מה הוא עושה שם?!

תמיד יהיו השוקיסטים שאחרי שכולם כבר יצאו למרפסת ונעלו את השער הם יזכרו שהם רוצים להצטרף?

תמיד כשיש פנקייקים לארוחת בוקר יהיה ענן סמיך של עשן בכניסה למטבח?

תמיד כשאין פנקייקים לארוחת בוקר יהיה ענן סמיך של עשן בכניסה למטבח?

לא משנה כמה מוקדם תקום, תמיד כשתגיע לבית מדרש להתפלל אמיר כבר יהיה באמצע פסוקי דזמרה:

*יעקב דויטש ** גם כאן לא היה לנו מה לשים...